

komme i gang; det ene dårlige element er jo, at selv om det kun er Dansk Folkeparti og regeringspartierne, der har indgået aftalen om det, så har de øvrige partier jo accepteret, at der ved siden af energiaftalen blev lavet sådan en kulaf-tale, som betyder øget kulfyring, og det andet dårlige element er jo, at den ikke er tilstrækkelig til at sikre de CO₂-reduktioner, som vi skal have sikret på længere sigt. Men, som jeg har sagt tidligere, der er en dag efter 2012, der er et liv efter 2012, og da må vi så indhente det forsømte.

Virkningen af aftalen er i høj grad usikker. Det fremgår også af nogle af de svar, som er blevet givet. Det har været interessant at se, at nogle af forligspartierne jo også er så usikre på CO₂-reduktions-effekten af aftalen, at man har ment, at det efterfølgende har været nødvendigt at spørge klimaministeren om, hvor stor den mon bliver. Svaret er måske ikke så opmuntrende.

Kl. 17:01

Der mangler jo i den plan en strategi for ud-fasning af kulkraften – i kraft af aftalen med Dansk Folkeparti er det jo nærmest det modsatte, det handler om – der mangler en strategi for omstilling af transportsektoren og for en mere kontant reduktion af energiforbruget i almindelighed. Vi ved jo, at vi skal have bragt transporten ned og udnytte kapaciteten bedre; vi ved, at vi skal have mere eldrift af transporten, og til det skal vi producere mere vedvarende strøm fra vind, bølger og sol; vi ved, at vi skal have re-neveret en stor del af bygningsmassen med energikravet i højsædet; vi ved, at vi skal se at få industri- og landbrugssektoren i gang med for alvor at gøre noget ved energiforbruget og klima-effekterne.

Det er også derfor, det er så trist, at alle partier i Folketinget er indstillet på at spille os et kort af hænde, som f.eks. ved at sælge DONG Energy. Det interessante, der er sket med DONG Energy er så, at i denne privatiserings- og ud-salgssituation, som man har bragt DONG i, er de i iveren for at blive mange penge værd for den danske stat ved at omdanne sig selv til at være Europas kulførtaler nummer et. Enhedslisten synes, at DONG som et statsjet selskab skulle have fokus på en god og bæredygtig ener-giforsyning.

Vi synes også, at en del af indtægterne fra Nordsøen bør anvendes til investeringer i skin-nettet, i ny vedvarende energi, i at sikre, at energien bruges mest effektivt, og i støtte til ini-tiativer, der kan nedsætte energiforbruget. Vi

har bemærket, at et af de partier, der står bag forslaget til vedtagelse og bag energiaftalen, har den fantastiske tanke, at man skal bruge nogle af alle de her penge på at nedsætte topskatten. Ud fra en klimabetragtning er det vist nok noget af det mest vanvittige, man kan foretage sig, men det er jo også for nogle mindre partier indimel-lem nødvendigt at indtage mere eller mindre vanvittige standpunkter for at komme i medierne, så måske skulle man have lidt forståelse for det.

Det, som Enhedslisten mener, er, at forbrugere og det offentlige skal have mulighed for at engagere sig lokalt i energiforsyningen som ejere og naboer, frem for at man har den absurde politik, flertallet herinde fører, med at betale folk erstatning ved placering af møller. Det er jo ligesom den model, som Dansk Folkeparti har fået igennem i aftalen, nemlig at vindmøller er en belastning, der skal betales erstatning for, i stedet for at man har en strategi, hvor vindmøller er noget, som lokalbefolkningen gerne vil have og ønsker at have. Det er altså en gal måde at løse problemet med fejlplacerede møller på ved at betale en særlig erstatning. Hvis vi i samfundet beslutter at sætte møller op på steder, der gør livet umuligt for dem, der bor der, må de have mulighed for at flytte væk som ved ordinære ekspropriationer, og så handler ikke om en særlig ordning i forhold til vindmøller.

Den energipolitiske redegørelse viser med al tydelighed, at mange initiativer er deponeret i EU-regi. Det er fint med EU-aftaler om at reducere energiforbruget, indføre vedvarende energi og reducere CO₂-udslippet, men fordi forhandlingerne skal tilgodeses meget forskellige interesser, er ambitionsniveauet ikke altid højt nok, og navnlig er tempoet langsomt. Derfor er det forstemmende, at regeringen i højere og højere grad tilpasser indsatsen til EU-tempoet og åbner for usikre og miljøproblematiske virkemidler som biobrændstoffer, CO₂-lagring og a-kraft.

Vi kan allerede nu se, at det ikke holder, og at vi skal meget længere. Derfor mener vi, at den fremtidige energipolitik allerede nu skal have målsætninger, der ligger væsentligt over de nu-værende EU-målsætninger, ikke mindst set i lyset af Danmarks forholdsvis store CO₂-udledning og forbrug af fossile brændsler.

Det er så baggrunden for, at Enhedslisten har stillet et forslag til vedtagelse, og jeg skal derfor fremsætte følgende: